

- naruszenie zasady ostrożności i niezgodność z orzecznictwem Sądu i Trybunału Sprawiedliwości;
 - brak badań nad skutkami glifosatu, w szczególności dla zwierząt i wód gruntowych, oraz naruszenie procedur ustanowionych w rozporządzeniu WE nr 2009/1107
 - niezgodność z prawem specyfikacji z rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 2017/2324, ponieważ zostały pozostawione swobodnej ocenie państw członkowskich bez określenia żadnych parametrów odniesienia;
2. Zarzut drugi dotyczący niezgodności z prawem rozporządzenia wykonawczego UE nr 2324/2017 ze względu na naruszenia prawa członków Granosalus do zdrowia i na niezgodność z wytycznymi WRP z rozporządzenia UE nr 1305/2013 zmienionego rozporządzeniem UE nr 2017/2393.

Na poparcie tego zarzutu strona skarżąca podnosi, że:

- obecność glifosatu w produktach i towarach codziennego użytku wpływa na zdrowie członków Granosalus jako obywateli UE i konsumentów;
- stosowanie glifosatu wpływa na wprowadzanie do obrotu produktów członków Granosalus i na prawidłowe działanie systemu konkurencji na terytorium UE.

Skarga wniesiona w dniu 27 lutego 2018 r. – adidas International Trading i in. / Komisja

(Sprawa T-130/18)

(2018/C 152/57)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: adidas International Trading BV (Amsterdam, Niderlandy) oraz 27 innych skarżących (przedstawiciele: E. Vermulst oraz J. Cornelis, lawyers)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2017/2232 z dnia 4 grudnia 2017 r. nakładającego ponownie ostateczne cło antydumpingowe oraz stanowiącego o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz niektórych rodzajów obuwia ze skórzanymi cholewkami pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i Wietnamu oraz wyprodukowanych przez niektórych producentów eksportujących w Chińskiej Republice Ludowej i Wietnamie oraz wykonującego wyrok Trybunału Sprawiedliwości w sprawach połączonych C-659/13 i C-34/14 (Dz.U. 2017 L 319, s. 30); oraz
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy, zgodnie z którym Komisja nie ma uprawnień legislacyjnych umożliwiających przyjęcie rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2017/2232 ⁽¹⁾.
2. Zarzut drugi, zgodnie z którym ponowne wszczęcie zakończonych postępowania w sprawie obuwia oraz retroaktywne nałożenie cła antydumpingowego, które wygasło w drodze rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2017/2232:

- jest pozbawione podstawy prawnej, oparte na oczywistym błędzie w ocenie przy stosowaniu art. 266 TFUE i rozporządzenia (UE) nr 2016/1036⁽¹⁾ oraz narusza art. 9 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 2016/1036;
 - jest niezgodne z zasadami ochrony uzasadnionych oczekiwań, pewności prawa i niedziałania prawa wstecz w zakresie w jakim dotyczą one strony skarżącej; oraz
 - jest oparte na błędnym zastosowaniu art. 266 TFUE, stanowi nadużycie władzy przez Komisję oraz narusza art. 5 ust. 4 TUE.
3. Zarzut trzeci, zgodnie z którym retroaktywne nałożenie cła antydumpingowego na dostawców skarżących, co uniemożliwiło zwrot cła skarżącym, narusza zasadę niedyskryminacji.
 4. Zarzut czwarty, zgodnie z którym Komisja nadużyła władzy przy przeprowadzaniu oceny wniosków dostawców skarżących o traktowanie na zasadach rynkowych i o indywidualne traktowanie oraz naruszyła zasadę niedyskryminacji.
 5. Zarzut piąty, zgodnie z którym dokonana przez Komisję ocena dotycząca przedsiębiorstw wymienionych w załączniku III i VI do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2017/2232 oraz nakazanie oddalenia wniosków o zwrot cła antydumpingowego z tytułu przywozu dokonanego przez te przedsiębiorstwa oparte jest na oczywistym błędzie w ocenie, błędnym zastosowaniu art. 266 TFUE oraz stanowi naruszenie obowiązku staranności i dobrej administracji.

- ⁽¹⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2017/2232 z dnia 4 grudnia 2017 r. nakładające ponownie ostateczne cło antydumpingowe oraz stanowiące o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz niektórych rodzajów obuwia ze skórzanymi cholewkami pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i Wietnamu oraz wyprodukowanych przez niektórych producentów eksportujących w Chińskiej Republice Ludowej i Wietnamie oraz wykonujące wyrok Trybunału Sprawiedliwości w sprawach połączonych C-659/13 i C-34/14 (Dz.U. 2017 L 319, s. 30).
- ⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej (Dz.U. 2016 L 176, s. 21).

Skarga wniesiona w dniu 28 lutego 2018 r. – Deichmann / Komisja

(Sprawa T-131/18)

(2018/C 152/58)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Deichmann SE (Essen, Niemcy) (przedstawiciele: S. De Knop, B. Natens, A. Willems oraz C. Zimmermann, lawyers)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie dopuszczalności skargi;
- stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2017/2232 z dnia 4 grudnia 2017 r. nakładającego ponownie ostateczne cło antydumpingowe oraz stanowiącego o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz niektórych rodzajów obuwia ze skórzanymi cholewkami pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i Wietnamu oraz wyprodukowanych przez niektórych producentów eksportujących w Chińskiej Republice Ludowej i Wietnamie oraz wykonującego wyrok Trybunału Sprawiedliwości w sprawach połączonych C-659/13 i C-34/14 (Dz.U. 2017 L 319, s. 30); oraz
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.